[illegible]

[illegible] K 4.—
[illegible] „ 2.—
[illegible] „ 1.—

Naročnino se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, Koroška cesta štev. 5. List se pošilja do odpovedi.

Dopisi naj se naslavljajo uredniku. Dotlej list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni broj stane v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do sreda opoldne.

Štev. 42. V Mariboru, dne 20. oktobra 1904. Tečaj XXXVIII.

Nemčurske zanjke.

Nemškutarski ptujski »Štajerc« tolče zopet besno okolu sebe, kakor je le pri njegovih pijanih šnopsarjih navada. »Štajerc« se namreč grozno jezi, da se slovensko ljudstvo ravno v zadnjem času čemdalje bolj in bolj obrača od njega ter mu daje slovo. V zanjke, katere nastavlja nemškutarski »Štajerc« slovenskim kmetom, vlovil se bo »Štajerc« sam. V svojem zadnjem lističu javka zopet »Štajerc« hinavsko o veliki revščini slovenskega ljudstva ter trdi seveda v svoji nemškutarski predrznosti, da so veliki bedi med slovenskim ljudstvom krivi največ njegovi voditelji ali kakor jih »Štajerc« imenuje »slovenski prvaki«. To je čisto navadna nemškutarska laž, ki ima jedino le ta namen, da bi slovenskega kmeta odvrnila od njegovih vrlih voditeljev. Saj je n. pr. na Gornjem Štajerskem med kmeti še večja revščina kakor pri nas. Še ni dolgo, kar je pisal graški »Tagblatt«, »da je položaj gornještajerskega kmeta jako žalosten, da dolgovi od dne do dne rastejo in da so kmetje prisiljeni svoja posestva prodati.« Torej ni na Gornjem Štajerskem nič boljše kakor pri nas, in vendar ni tam nobenega slovenskega kmeta, nobenega slovenskega prvaka, nobenega slovenskega odvetnika ali duhovnika. Ako trdi »Štajerc«, da so pri nas slovenski prvaki krivi, da hira kmetski stan, kdo pa je potem kriv temu na Gor. Štajerskem?! Povej nam vendar, ti nemškutarska cunja, kdo so te pijavke, ki izsesavajo na Gor. Štajerskem nemškega kmeta?! Pa nemškutarski »Štajerc« seveda ne sme pisati o Nemcih, ptujski »Štajerc« je ustanovljen od Nemcev in ima namen naše kmete od svojih voditeljev odvračati ter jih s časom ponemčiti. Zato pa še niste nikdar slišali, da bi »Štajerc« napadel kakega Nemca, kakega nemškega odvetnika, nemškega duhovnika, nemškega obrtnika itd. Nemci so seveda le sami svetniki.

Zato pa vendar enkrat odpri, slovensko ljudstvo, oči ter vrzi nemškutarjem njihovo nemškutarsko cunjo pod noge. Saj vidiš, da ti ta list priporočajo le Nemci in nemškutarji, katerim nosiš ti, slovenski kmet, svoje s krvavimi žulji zaslužene grče.

Poštena slovenska hiša, ne trpi tega ptujskega lističa pod tvojo streho, potem se boš izognila zanjk, katere ti nastavljajo nemškutarji, da bi te vjeli v svoje nemškutarske mreže!

Slovensko ljudstvo, ogibaj se vsake hiše, katera prodaja ptujskega »Štajerca«, ker je tak nemškutar tvoj največji sovražnik, namreč podrepnik tvojih neusmiljenih nemškutarskih pijavk!

Slovensko ljudstvo, bodi previdno in zaupaj svojim narodnim voditeljem, ki so izšli iz tvoje sredine in so vedno zvesti ostali svojemu slovenskemu narodu!

Slovensko ljudstvo, izogiblji se pa tistih nesramnih »Štajerčevih« podrepnikov, ki so izišli iz tvoje sredine, ki pa se sedaj sramujejo svojega slovenskega materinega jezika!

Slovensko ljudstvo, spoznaj tvoje nemškutarske lovce, ki ti nastavljajo s toliko spretnostjo zanjke, s katerimi bi te radi ujeli, da si potem na tvojih posestvih sezidajo krasne vile, v vinogradih gospodske hiše, in da jim ti ali tvoja deca služijo kot hlapci in viničarji! Slovensko ljudstvo, bodi oprezno pred nemškutarji in njihovim listom!

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 18. okt. 1904.

Zahteve Slovencev in deželni odbor štajerski.

Koliko imajo Slovenci od štajerskega deželnega odbora pričakovati, smo že v dozdajšnjih sejah deželnega zbora spoznali. Pretečeno leto so predlagali poslanci: Žičkar ustanovitev meščanske šole v Sevnici s slovenskim poučnim jezikom; dr. Hrašovec isto šolo v Žalcu in Vošnjak slovensko kmetijsko šolo v celjskem ali slovenjegraškem okraju. Deželnemu odboru je naročil takrat deželni zbor, naj te zadeve preiskuje in v letošnjem zasedanju deželnega zbora o tem poroča. Vsa ta poročila je deželni odbor podrl in vse naše terjatve tudi odbil. Povsodi je našel razloge, radi katerih noče priporočati nobene zahteve Slovencev. Za zdaj so se ta poročila deželnega odbora izročila dotičnim odsekom v posvetovanje. Gotovo pa je, da bodo v smislu deželnega odbora sklepali tudi odseki.

Sprememba volilnega reda za volitev občinskih odbornikov.

Deželni odbor je predložil spremembo postave zastran občinskih volitev. Dozdaj je moral vsak volilec glasno imenovati imena

Listek.

Skrivnostna hiša.

(Dogodbica; iz hrvatskega prev. J. V. Starogorski).

(Konec.)

»Ne vem nobene pomoči! Prosim vas, gospod nadzornik, zavzemite se za me!«

»Najprej vam hočem izposlovati od vašega poslanstva podpore, da si kupite obleko in da se lahko vrnete v vaše stanovanje, katero bomo že našli. Med tem brzojavite domov po denar.«

»Srčna hvala za vašo dobroto, gospod nadzornik.«

»Poleg tega nam dajte natančen popis vaših izgubljenih predmetov, da vam jih lahko vrnemo, ako se nam posreči najti to razbojniško gnezdo. Bodite uverjeni, da storimo vse, da vlovimo te lopove. A sedaj z Bogom!... James!« obrne se k služabniku, ki je ravno prišel, »odpeljite takoj tega gospoda v ono stanovanje, katero je napisano tu na karti. Karto oddajte lastniku stanovanja.«

Gorko se zahvaljujoč poslovi se Dornauer od ljubeznjivega policijskega nadzornika.

II.

Nadzornik je ostal mož-beseda. Osem najboljših, najzvitejših in najizkušenejših tajnih policajev dobi nalogo, da poiščejo in odkrijejo ono skrivnostno hišo. Nastavijo se tako, da so mogli eden drugega videti in si pomagati, na dogovorjeno znamenje pa priti skupaj. S krasno obleko in raznovrstnimi dragocenostmi okrašeni so se sprehajali več mesecev po ulicah, po razstavi in drugih odličnih mestih, kjer se sprehaja mnogo ljudi, posebno bogati in neizkušeni inozemci. Vendar niso mogli najti tega, kar bi radi.

Nekega dne je prisostvoval jeden tistih jako bogatih ali »nespretnih« tujcev veliki predstavi v cirkusu, koja je trajala pozno v noč.

Gledalci so se že razšli, samo on je še ostal ter šetal pred cirkusom gor in dol. Stal je vsak čas, nemirno se ogledoval in neodločno razmišljal, kakor bi se nahajal v največji zadregi.

Naenkrat stopi od bližnjega temnega zidu mlada, lepa deklica ter ga z bojazljivim glasom vpraša: »Iščete koga, gospod?«

»Da, prenočišča, lepa deklica. Danes sem prišel v Chicago, šel v ta cirkus ter sem si pozabil poiskati stanovanje. Sedaj sem pa brez pomoči, pa bi rad našel kakega vodjo, ki bi mi kje kaj poiskal.«

»Oj, to vam lahko pomagam!« vzklikne veselo deklica. »Jaz sem služabnica v jednem prenočišču, pa moram, da čim več zaslužim, marljivo tujcem kazati pot k naši hiši. Imamo mnogo sob in postelj, ravno kakor vi želite. Posteljo lahko dobite za jeden dolar za noč. Pojedine sobe od 2 do 20 dolarjev za noč. Če vam je povšeči, pojdite z mano.«

Tajnemu policaju je srce poigravalo od veselja; hvaležno vzame to ponudbo, slutil je, da sedaj najde to, česar že dalj časa išče. Zadovoljen poda dekletu roko in ji da srebrn denar napitnine.

Komaj sta bila stopila v ulico, mahne tajni policaj na čuden način z roko. Bil je to dogovorjeni znak, ki je v bližini se nahajajoče tajne policaje opozoril, da mu slede.

Pot je bila dolga in slaba. Razsvetljena cesta, po kateri sta šla, je postajala vedno slabejša in ožja. Deklica zapusti naposled mesto in predmestje ter krene po temnih in ozkih ulicah k povsem zapuščenim krajem, kjer je prenehala vsa razsvetljava. Niti sam tajni policaj ni vedel poti, po kateri sta šla.

Naposled se ustavi pred neko hišo, ki ni bila razsvetljena in zelo čudno postavljena. Dekle otvori vrata s ključem, kojega je nosila s seboj in odvede tujca v prostorno sobo, javljajoč prisotni gospej, da je privedla nekega gospoda, ki želi prenočiti. Policaj jo poprosi za posebno sobo.

»Dobro, dragi gospod«, reče gospa in